

شهادای غدیر در یک نگاه

کرمان - شماری از نیروهای سپاه پاسداران انقلاب اسلامی ۳۰ بهمن ۱۳۸۱ و دقایقی پس از بلند شدن هواپیمای حامل آنان از فرودگاه زاهدان، در زمین کرمان برای همیشه به آسمان پرواز کردند و ^۱شهادای غدیر ^۱نام گرفتند.

کد خبر: ۳۰۸۲۱۲۵۸ | تاریخ خبر: ۲۷/۱۱/۱۳۹۰ - ۱۴:۵۵

به گزارش ایرنا، یک فروند هواپیمای ایلوشین ۷۶ سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، ساعت ۱۶:۳۹ روز چهارشنبه ۳۰ بهمن ۱۳۸۱ از تهران وارد فرودگاه زاهدان می شود، بار این هواپیما تخلیه شده و برای انتقال نیروهای لشکر ۴۱ ثارالله به کرمان آماده می شود.

قرار است این نیروها به مناسبت فرا رسیدن عید غدیر خم به کرمان عزیمت کنند.

هواپیمای حامل این عزیزان در آسمان زاهدان به پرواز در می آید؛ پروازی که هیچ گاه به فرود ختم نمی شود.

خبر منتشر شده حاکی از آن است که در ساعت ۱۸ روز چهارشنبه مورخ ۳۰ بهمن، یک فروند هواپیمای تاکتیکی سپاه از نوع ایلوشین در منطقه عمومی کرمان دچار سانحه شده و در نتیجه آن حدود ۳۰۰ تن از رزمندگان سپاه پاسداران انقلاب اسلامی به دیدار حق شتافتند.

مراسم تشییع پیکرهای پاک شهدای سانحه سقوط هواپیما در کرمان با حضور رئیس دفتر رهبر معظم انقلاب اسلامی در مصلی شهر کرمان برگزار شد.

خبرنگار خبرگزاری جمهوری اسلامی مشاهدات خود را از مراسم تشییع شهدا چنین بازگو می کند: ^۱امروز در عاشورایی زود هنگام، پیکر صدها پاره ۲۷۶ شهید بر شانه های افتخار مردم این دیار تشییع شد.

کرمان از غم از دست دادن بهترین جوانانش گریست و در باران اشک خانواده شهداء، تطهیری دوباره یافت.^۱

و امروز ۹ سال است که از پر گشودن کبوترهای خونین بال سپاه می گذرد، نوزادانی که در آن سال دنیا آمدند. روزهای کودکی خود را بدون پدر سپری کردند و مادران، خواهران، پدران، برادران و ... ۹ سال است که تنها با یاد و خاطره عزیزانشان سپری می کنند.

در حادثه سقوط هواپیمای ایلوشین در ۳۰ بهمن ۱۳۸۱، شماری از پرسنل سپاه پاسداران به درجه رفیع شهادت نائل آمدند.

شهدا ای چون، سردار ^۱مجید حاجی حاتم، ^۱جانشین اداره عملیات سپاه، سردار اکبر ^۱بیگدلی ^۱خلبان، سرهنگ پاسدار ^۱تهاجمی ^۱کمک

خلبان، سردار^۱ مهدی پیوانیان^۲ مدیر هواپیمایی ستاد مشترک سپاه پاسداران انقلاب اسلامی و سردار^۳ محمد علی خواجه^۴ معاون هماهنگ کننده لشکر ۴۱ ٿارالله، در این حادثه به فيض شهادت نایل آمدند.

شهیدانی که پيشتر، مژده لقاء الله را به انحصار مختلف دریافت و خود را مهیا آن سفر جاودانه و ملکوتی کرده بودند.

نحوه حلالیت طلبی های آنان از نزدیکان و دوستان و رفたار روزهای متنهی به اعزام به آخرین ماموریت، همگی گویای آن است که این عزیزان از مدت ها پیش، پیک وصال حق را دریافت و خود را برای این پرواز آسمانی و زندگانی جاودید آماده کرده بودند.

بيان مصاديقی از اين واقعیت خالي از لطف نیست؛ همسر يکی از پاسداران لشکر ٿارالله در خاطره اي چنین می گويد: ^۵ شب قبل از سانحه روز غدير خواب دیدم که کسی کاغذی را آورد در خانه و نشان داد و گفت: شما باید به خانواده این شهدا (حدود ۳۰۰ نفر) سر بزنید. فهرست را نگاه کردم و نام یک شهید ياد ماند؛ شهید اسدی... فردا يش که حادثه اتفاق افتاد و اسامی شهدا را منتشر کردند، نام شهیدی دیگر را به ياد آوردم: ورزنه... چند روز بعد ما مدام در حال سرزدن به خانواده شهدا بودیم.^۶

آنچه در ذيل عنوان شده، گوشه اي از وصیت نامه يا زندگی نامه شهداي غدير کرمان است که در كتابی با عنوان ^۷ شهداي غدير به چاپ رسیده است.

*شهید^۸ مهدی مهدی زاده فرسنگی^۹ در بخشی از يادداشت های خود آورده است:

^{۱۰} امشب وقتی که سوره واقعه را می خواندم، قلبم داشت از جا کنده می شد.

احساس رفتن و پرواز کردن سراپای مرآ فرا گرفته، امشب احساس می کنم که آزادم، سبکم و راحت.

مادر شهید^{۱۱} مهدی زاده فرسنگی^{۱۲} نيز بيان کرده است: مهدی قبل از رفتن به ماموریت به همسرش گفته بود، ^{۱۳} من سه روز دیگر بيشتر زنده نیستم، روز قبل از ماموریت، برای خداحافظی نزدم آمد به او گفتمن: مادر راضی نیستم، باید صبح قبل از ماموریت بیایی تا شما را از زیر قرآن رد کنم، آمد و وقتی می رفت خیلی به من نگاه کرد و این نگاه آخر بین مادر و فرزند بود.

*مادر شهید^{۱۴} مهدی قتلوزاده^{۱۵} می گويد: ^{۱۶} بعد از دعای عرفه در مسجد صاحب الزمان(عج) همسرش از او می پرسد: چه حاجتی از خدا خواستید؟^{۱۷}

در جواب می گويد: من تنها شهادت را از خداوند طلب کردم.

به گفته مادر شهید قتلوزاده، تنها دارایی شهید یک موتور بود که آن را هم فروخت و برای هيات فاطمیه ضبط صوت خرید.

*شهید^۱ عیسی شمس الدینی لری^۲، از دیگر شهدای غدیر کومن است که در خانواده‌ای مذهبی به دنیا آمد. اسم او را در میان قران گذاشتند و انتخاب کردند.

روزه و نماز اول وقت را ترک نمی‌کرد، مظلوم بود و احترام به پدر و مادر وجهه همتش بود.

در ۱۵ سالگی مادرش را از دست داد و در ۱۷ سالگی هم به آرزویش (شهادت) رسید.

* شهید^۳ حسین خواسانی قنات قاضی^۴، تحصیلات خود را تا سوم راهنمایی ادامه داد و در سال ۷۵ برای انجام خدمت سربازی وارد ارتش جمهوری اسلامی ایران، شد.

پس از پایان خدمت سربازی، سپاه پاسداران را برای تداوم خدمت به نظام اسلامی برگزید.

مادر شهید، می‌گوید: وقتی حسین شهید شد همسرش چهار ماه حامله بود، یکی از بستگان، حسین را در خواب دیده بود که گفته بود،^۵ فرزندم دختر است و به همسرم بگویید، نامش را معصومه بگذارد.^۶

خبری که داده بود، درست بود.

*مادر شهید^۷ روح الله مرادی فر^۸ نیز می‌گوید: یک روز قبل از سفر، موقع نهار بود که پسرم آمد و گفت: اگر بار گران بودیم، رفیتم؛ اگر نامهربان بودیم، رفیتم.

این مادر شهید، افزود: وقتی اعتراض کردم، پاسخم همین بیت شعر بود، گفتم: می‌دانی که چقدر تو را دوست دارم؟ می‌خواهی با این حرف هایت مرا ناراحت کنی؟؛ باز گفت: اگر بار گران بودیم، رفیتم، اگر نامهربان بودیم رفیتم.^۹

*همسر شهید^{۱۰} حبیب الله شمسی پور^{۱۱} گفت: همسرم در تمام مسائل واقعاً الگو و نمونه بود، همیشه با وضو بود و نماز اول وقت او یکی از مسائل حساس او بود.

در مدت چهار ماهی که با او زندگی کردم، کوچکترین حرفی که موجب رنجشی بشود از او نشنیدم.

او علاقه بسیار زیادی به رهبر معظم انقلاب داشت، تا جایی که اولین هدیه‌ای که به من داد، عکس معظم له بود.

*مسجد قائم (عج) کرمان از شهید^{۱۲} علی توسن^{۱۳}، خاطره‌های زیادی در دل نیمه شب‌ها به یاد دارد.

یکی از دوستان این شهید در این رابطه گفت: در یکی از شب ها که به اتفاق هم در دعای کمیل شرکت کرده بودیم، وقتی برق ها خاموش و همه جا تاریک شد، علی به درد دل با پدر شهیدش پرداخت و در میان شیوه ها و ناله هایش می گفت: ^۱ بابا چرا من را تنها گذاشتی؟ من احساس غربت و تنها بی می کنم.^۱

او به رغم علاقه مندی شدیدی که به مادرش داشت، ضیافت پدرش را پذیرفت و به سوی او شتافت.

*پدر شهید ^۱ رضا پور محی آبادی ^۱ نیز از فرزند شهیدش می گوید: از دو ماه قبل از شهادت، رفتارش تغییر کرده بود، خودش، گفتار و کردارش هم آسمانی تر از همیشه شده بود.

یک روز قبل از حادثه با من تماس گرفت و به صورتی خاص، خدا حافظی کرد.

او رفت؛ و من هنوز چشم انتظار بازگشتش نشسته ام.

*شهید ^۱ اسحاق اکیما ^۱ از شهداي غدير استان کرمان در مورد شهادت اين چinin سروده است:

کجا ييد اي علمداران گلگون شهيدان، عاشقان خفته در خون

کجا ييد اي سبکبالان عاشق شهيدان، فاتحان شهر ايمان

شما اي دست و پا بگيسسته از دام، شهيدان، اي فدائی های اسلام

کجا ييد عاشقان روی مهدی، شهيدان، ساکنان کوی مهدی

کجا ييد اي نگهبانان مكتب شهيدان، اي برادرهای زینب

شهيدان گلشن در خون شناور، شهيدان، اي فدائی های رهبر

شما با جان خريديد هر بalaria شما احیا نموديد کربلا را

این گزارش با بهره گیری از مطالب کتاب شهداي غدير استان کرمان، تهیه شده که ^۱ خلیل اسفندیاری ^۱ آن را به رشته تحریر در آورده است.

همچنين نهمین يادواره ۲۷۶ تن از شهداي غدير استان کرمان فردا جمعه (۲۸ بهمن ماه) در حسینيه ثارالله شهر کرمان برگزار می شود. ک/۳

۷۴۳۸/۸۱۵۴

* / پیام انتهایی